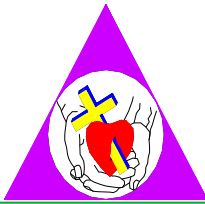

သခင်စကား

The LORD'S Word
ခိညာဉ်ရေး ဂုဏ်စောင့်

ကောင်းသောသိတင်း စကား သည်လည်း အစိုးတို့ကို
ဖြင့်ဆီနှင့်ပြည့်ဝစေတတ်၏။ အသက်နှင့်ယှဉ်သော
ဆုံးမခြင်း စကားကို ဂုဏ်စောင့်သောသူသည် ပညာရှိ တို့နှင့်
ပေါင်းတော်ရသော အခွင့်ရှိ၏။ ဣတ္ထံ ၁၅:၃၀-၃၁

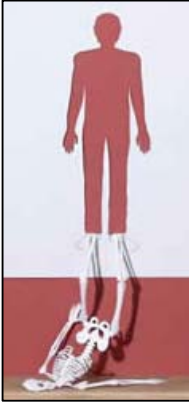
အမှတ်စဉ် (၁၀၁) ဧဒေါရီလ ၂၀၁၀ ခုနှစ် ဧပေမိရ (လစဉ်ပထမ တရုတ်စကားအစဉ်ဖြန့်ချိသည်)

အဒုစိ (၄) ဝမ်းဖြင့်နိုး

ဆား နဲ့ သကြား အမှန်ချင်း တူပေမယ့် ရသာ ကွဲတယ်။
တံလျှပ် နဲ့ ရေ အမြင်ချင်း တူပေမယ့် အသွင် ကွဲတယ်။
ရေ နဲ့ အရက် အရည်ချင်း တူပေမယ့် ဂုဏ်သတ္တိ ကွဲတယ်။
ခရစ်တော် မသိတဲ့ ဘဝ ၊ ခရစ်တော် မရှိတဲ့ ဘဝ
မဟုတ်ဘဲ ဝိညာဉ်လွင်ပြင်မှာ
ခြေနှစ်ချောင်း မိုးပေါ်ထောင် လျှောက်တဲ့သူ ...။
ခရစ်တော် အုပ်စိုးတဲ့ ဘဝ ၊ ခရစ်တော် မျှော်ကိုးတဲ့ ဘဝ
မဟုတ်ဘဲ ဝိညာဉ်လွင်ပြင်မှာ
ပိုးရုန်းကြူးလေးလို မြူးတူးပျံသန်းနိုင်သူ ...။
ပုခုံးနှစ်ဘက်ကြား ခေါင်းပေါက် ၊ နှာခေါင်း နှစ်ပေါက်နဲ့ လူ
ကားတိုင်ထက်မှာ ခရစ်တော်နဲ့အတူ ၊ ဘဝတူ ဖြစ်နေချိန်မှာတောင်
အမြင်ချင်းကွဲပြား ၊ ခံယူချက် နှလုံးသားက အလေးချိန် မတူ
တစ်ဦးက ဝန်ခံနိုင်ချ် ၊ တစ်ဦးက အော်ဂဲလီဆန် ရှိချ်
ဪ ... လောကီလူသား ၊ အသက်ရှူချင်း တူပေမယ့်လည်း
ဝင်သက် ထွက်သက်က ကွဲနေပြန်ပါကရောလား။ ။

များမြောက် တစ်ထောင် မက၊ မွေးဖွားဘိ သား၊ ဒီမောင်များနှင့် တန်းထား ရင်တောင်
မလျှော့စတမ်း ကြမ်းရင်လဲ ကြမ်း၊ ရမ်းရင်လဲ ရမ်းဖို့ မတ်မတ်ရပ်စမ်း။
ဒါမှယောက်ျား ကော့ထား ရင်အစဉ်၊ တင်းထားရုပ်သွင်။
အားမာန်ကို ကျိုး၊ ခါးလှံကို ထိုးရန် မလိုသည့် မေ့ရစ်မောင်ဘွား၊
ဒီမောင် လုပ်သား၊ တိုက်ရဲအားမည် ဘဝ တိုက်ပို့ အနိုင်ကြမည်။
အချိန်တန်ဖိုး၊ ငွေတန်ဖိုး၊ လုပ်အားတန်ဖိုး၊ ယောက်ျား တန်ဖိုး၊ ထိုတန်ဖိုးကို လက်တွေ့
ကျကျ သိခဲ့ရပြီလေ။ ကြမ်းလာ ဖဝါ၊ ရင့်လာ ရုပ်သွင်နှင့် ပြင်ချိန်မရ ကေသာအလှတို့
ကြေးမုံပြင်တောင် မေ့နေပြီ။ ပြန်ချိန်အလုပ် ကြိုးစားချက်ပြုတ်
သောသောစားလျှင် အိပ်ယာဝင်မို့ မေးလွန်းလှတဲ့ မောင့်ချစ်ဦးကို ပြောရအုံးမယ်
မလွမ်းအားဘူး ချစ်ဦးရယ်။ ရှင်တော်ဘုရား
သွင်းထား ရုပ်သွင် ဒါမှယောက်ျား ပျံ့ရဲ့ သားဟု ဟိုး ထက် ဝဠာ ကောင်းကင်ပြာမှ
ကြေးကြော်အော်ကာ ပီတိ ဖုံးလွှမ်း နေမည်အစဉ် ။

မြစ်တစ်တဲသော ခုနစ်အိုဗီ

နယ်မြေခြားပြီး ထွက်ခဲ့ပြီ ၊ ရေခြားမြေခြား ခရီးသွားဖို့
မိကွဲ ဖကွဲ သားမယားနဲ့ ၊ အိုးအိမ်ထောင်များ ပစ်ကာထား
ရောက်ခဲ့ပြီပေါ့ စင်ကာပူ။
နှုန်းထား ဆယ်ရှစ် အိုဘီပစ် ၊ သောက်စားပျော်ပါး ငမိုက်သား
‘စ’ ရင်းစော်ကား ရန်စများ ၊ မျက်နှာချိုပြီး နောက်ကွယ်မုန်း
မူးလှင်ရန်ဖြစ် အသေသတ်ပစ်။
နှစ်ကြီးဝါရင့် ဆရာ ဖြစ်တဲ့ ၊ သူဌေးမိန့်ထား သူဟောကံစား
အကူအညီ ပေးမလား ၊ တောင်းပန်ထား အချင်းချင်းမို့ ပိုစိတ်သွား
သွေးစည်း စမ်းပါ ရောင်းရင်းများ။
ဒုက္ခရောက်လာ စိတ်ဓါတ် မကျနဲ့ ၊ အတွေးမမှား သွေးအေးထား
ချစ်ခင်တော်ဒါ ဆွေမျိုးရင်းများ ၊ ချန်လှန်မထားပဲ တိုင်ပင်ရင်းနဲ့
ဆုံးဖြတ်ချက် အမှန် လက်ဝယ်ပိုက်ပြီး
ဖွဲ့ လုံ့လ၊ ဝီရိယဖြင့် ကြိုးစားစေသား အိုလူသား။ ။

‘နေရာ’ (မ - ယုံကြည်ချက်)
မိသားစု အရေးနဲ့ ခေါင်းခဲနေတဲ့ ‘နင်နဲ့ငါ’
အချစ်ကိစ္စနဲ့ Lovesick ဖြစ်နေတဲ့ ‘နင်နဲ့ငါ’
လှူငွေတွေနဲ့ ရှုပ်ထွေးနေတဲ့ ‘နင်နဲ့ငါ’
ဒီသောကတွေကြောင့် Depressing ဖြစ်နေတဲ့ ‘နင်နဲ့ငါ’
ကိုယ်တော် နှုတ်ကပတ်တော်ကို လျစ်လျူရှုထားတဲ့ ‘နင်နဲ့ငါ’
ဘုရားကျောင်းလေးကို မေ့နေတတ်တဲ့ ‘နင်နဲ့ငါ’
‘နင်နဲ့ငါ’ ရဲ့ လောကရေးရာ အဲဒီ ဒုက္ခတွေကို ကြိုးစားရင်း မေ့ပျောက်ထားလို့
‘နင်နဲ့ငါ’ အတွက် ကောင်းကင်ဘုံမှာ နေရာလေးတစ်ခု ရလို ရပြား
‘နင်နဲ့ငါ’ ရဲ့ အမှားကို ကိုယ်တော်ရှင် ခွင့်လွှတ်စေဘို့ ဝန်ချတောင်းပန်ရအောင်
‘နင်နဲ့ငါ’ ကို ခရစ်တော်ရဲ့ ဘုရားကျောင်းလေးက ကြိုဆိုနေမှာပါ။
(စိတ်သောကတွေ ခံစားနေရတဲ့ ‘ငါ’ ရဲ့ သူငယ်ချင်း ‘နင်’ အတွက်)

သားယောကျ်ား ဒီမျိုး

မရောက်စဖူး၊ အရောက်ထူးလို့ ခြင်္သေ့မြို့ကိုရောက်ခဲ့ပြီ။ ထောပတ်ဆီည အစဉ်စားလို့
နေခဲ့အတိတ် လေဆိပ်မှာဘဲ ထားခဲ့ပြီ။ စားပြီး ကြွင်းကျန် သိမ်းဆည်းရန် ထား၊
ဝတ်စားထိုထို လျှော်ရန် မလို၊ အမေ အစ်မ မောင်နှမများ လိုက်ထားအလို လိုချင်
ရှိသမျှ မတောင့်မတ ရနှင့်ခဲ့ သား၊ ကျော့ကျော့မော့မော့ ခေါင်းကို ကော့လို့
လျှောက်ထား ရှေ့နောက် ရွာရိုးကိုးပေါက်၊ တစ်ပေါက် မကျန် တစ်အိမ်တက်ဆင်း
လျှောက်လည်ရင်းက ဖြန့်တီးအချိန် လေလွင့်ချိန်မို့ ဘဝဆိုတာ ချို့ လှပါတကား။
ထက်ဝယ်ဘုံဖျား၊ သားသမီးများအား ကြည့်ရှုအစဉ် ယေရှုရှင်သည် စိတ်ဝယ်
တွက်ထား၊ ဤမောင် ယောကျ်ား၊ ငါ၏သားသည်၊ ယောကျ်ား မပီသပါတကား။
ကြက်စုတ် ကြမ်းပိုး၊ ပိုးဟတ်မျိုးတို့ စုဝေးနေထိုင် ဤဆောင်မြိုင်မှာ ညည်းညူမရ
နေရသည့်အချိန်။ ကြက်ဖ မတုန် ရောင်နီ မလင်း၊ ကျေးငှက် အသင်းတို့ အိပ်ဆောင်
မှ ထ၊ သည်ကာလမှာ ထုတ်ပြင် ထမင်း၊ ဟင်းကျန်နွေးလို့ ဝတ်ဆင်တူညီ
အိပ်ကိုယ်စီကို သယ်ထမ်းပိုးကာ လှမ်းရတော့မယ် သယ်ဆောင်ယာဉ်သို့။ မျက်ရည်
မရှိ ဆွေးသာရှိ၍ ကျခံရပြီ မြေမ ဆီသို့ ညည်းဖို့ရန်ထား၊ ကိုယ် မပူအားမို့
လုပ်ထားအုံးဟ၊ ဒီအခန့် နေနှင့်အုံးပေါ့ ဒီ (၂) နှစ်။ သံပြားကိုနင်း
သံရည်ကိုသောက် မျှော်ထားသံစဉ် ဟွန်းအော်လံဆီမှ စဖို့ လုပ်ချိန် တန်လေပြီ။
ကိုယ်လို သူလို ညီကို မောင်ဖွား ၊ မ တစ်ထောင် သာမက နိုင်င်

‘ခြားနားချက်’ ဆိုင်းကောင်
ဘဝမှာ ၊ အရာအားလုံး ပြည့်စုံပြီး ၊ ဘုရားသခင်နဲ့ အတူ ရှိမနေရင်
သင်၌ လိုအပ်နေအုံးမည်သာ . . .။
ဘဝမှာ ၊ အရာ အားလုံး မရှိတော့ရင်တောင် ၊ ဘုရားသခင်နဲ့ အတူသာ ရှိနေရင်
သင်၌ ပြည့်စုံ ဝမ်းမြောက်နေမည်ပင် . . .။
ထိုဘုရားသခင်ကို သိကျွမ်းဖို့ ၊ နှလုံးသားတံခါး ဖွင့်ကြဖို့လား . . .။

အများကြီး ရှိသလို လှပတဲ့ ရောင်စုံလိပ်ပြာလေးတွေ အများကြီးရှိသတဲ့။ တစ်ဖု ထူးခြားတာကတော့ ရောင်စုံလိပ်ပြာတွေ ကြားမှာ အခြားလိပ်ပြာလေးတွေနဲ့ မတူတဲ့ လိပ်ပြာမလေး တစ်ကောင်ရှိတယ်။ လိပ်ပြာမလေးဟာ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် အရောင် အဆင်းက အစ အရမ်းလှပ ကျော့ရှင်းသတဲ့။ ခေတ်စကားနဲ့ ဆိုလျှင် ဖော်ဒီယိုဂဲလ် လေးပေါ့ကွယ်။ လှပပြီး ပျော်ရွှင်စရာကောင်းတဲ့ ဥယျာဉ်ခြံထဲကို မမျှော်လင့်ပဲ ပင့်ကူလေး တစ်ကောင် ရောက်လာတယ်။ ပင့်ကူလေးဟာ လှပတဲ့ လိပ်ပြာလေးကို မြင်လိုက်တော့ သူ့ခမျာ မအိပ်နိုင် မစားနိုင် ဖြစ်နေတယ်။ လိပ်ပြာမလေးနဲ့ အမျိုးမျိုး မိတ်ဖွဲ့လည်း လိပ်ပြာမလေးဟာ မိတ်ဖွဲ့ မခံဘူးကွယ်။ လိပ်ပြာမလေးရဲ့ သူငယ်ချင်း တွေကလည်း အမျိုးမျိုး တားဆီးကြတယ်။ ပင့်ကူလေးနဲ့ ဝေးဝေးနေဖို့နဲ့ တစ်ကောင်ထဲ လျှောက် မသွားဖို့ အမြဲတမ်းသတိ ပေးကြတယ်။ အစတော့ လိပ်ပြာမလေးဟာ သူငယ်ချင်းတွေ စကားကို နားထောင်ပေမဲ့ ပင့်ကူလေးရဲ့ မလျော့သော ဇွဲနဲ့ အလိုက် သိမှုကြောင့် လိပ်ပြာမလေးဟာ ပင့်ကူလေးကို အထင်ကြီးလာတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ပင့်ကူလေးနဲ့ လိပ်ပြာမလေးဟာ အရမ်းရင်းနှီးလာကြတယ်။ ပင့်ကူလေးဟာ လိပ်ပြာမလေး ကြိုက်တတ်တဲ့ ပန်းဝတ်ရည်လေးတွေကို သယ်ဆောင်လာပေးသလို အရမ်း သာယာတဲ့ ဥယျာဉ်ခြံတွေထဲကိုလည်း ခေါ်ဆောင်သွားတတ်တယ်။ လိပ်ပြာ မလေးရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေက လိပ်ပြာမလေးကို သတိပေးပေမဲ့ လိပ်ပြာမလေးဟာ နား မထောင်တော့ဘူးကွဲ့။ ပင့်ကူလေး ခေါ်ဆောင်ရာကို အမြဲတမ်း လိုက်သတဲ့။ ဒီလိုနဲ့ အချိန်ကြာ လာတော့ တစ်နေ့မှာ ပင့်ကူလေးဟာ အရမ်းကြီးကျယ်တဲ့ ဥယျာဉ်ခြံ တစ်ခြံထဲကို လိပ်ပြာမလေးကို ခေါ်ဆောင်သွားလေရော။ လိပ်ပြာမလေးဟာ အရမ်း ပျော်တယ်ကွဲ့။ လိပ်ပြာမလေးဟာ ပျံပဲရစ် ဝဲရင်းနဲ့ ပင့်ကူလေး ဆောက်ထားတဲ့ ထောင်ချောက် အိမ်ကလေးထဲကို တိုးဝင်မိရော ပင့်ကူလေးကို ခေါ်ပြီး အကူအညီ တောင်းတော့ ပင့်ကူလေးက လုံးဝ နားမထောင်ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အဲဒီ ပင့်ကူအိမ်လေးဟာ ပင့်ကူလေး ကိုယ်တိုင် အချိန်ယူ အပင်ပန်းခံပြီး ဆောက် ထားတာလေ။ လိပ်ပြာမလေး ဘယ်လောက်ဘဲ တောင်းပန်ပေမဲ့ လုံးဝ နား မထောင်ဘူး။ တစ်ခြား သူငယ်ချင်း လိပ်ပြာတွေကို အကူအညီတောင်းရအောင်လဲ မလွယ်ဘူးလေ။ ပင့်ကူလေးဟာ တစ်ခြားသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဝေးရာကို ခေါ်ဆောင် လာခဲ့တာဆိုတော့ လိပ်ပြာ မလေးကို ကူညီခဲ့သူ တစ်ယောက်မှ မရှိဘူးပေါ့။ လိပ်ပြာမလေးဟာ လွတ်ရာလွတ် ကြောင်း ကြိုးစားပေမဲ့ အချည်းအနှစ်ပဲ။

ကြာလာတော့ လိပ်ပြာမလေးဟာ ပင်ပန်းနွမ်းနယ် သွားသတဲ့။ အဲဒီ အချိန်မှာ အသင့်စောင့်နေတဲ့ ပင့်ကူလေးဟာ လိပ်ပြာမလေးကို အဆင်သင့် ဝါးမြဲစားသောက် လိုက်သတဲ့ကွယ်။ သူငယ်ချင်းတွေ ပြောစကားကို နားမထောင်တဲ့ လိပ်ပြာ မလေးဟာ ရန်သူရဲ့ လှည့်စားမှုအောက်မှာ ကျရောက်သွားပါလေရော။ ညီမလေး တို့လည်း သတိထားကြပါ။ ဒီပြင်လေးထဲက လိပ်ပြာမလေးကို သင်ခန်းစာ ယူကြပါ နော်။ ရန်သူဟာ မထင်မှတ်ထားတဲ့ ဘက်က နေ တိုက်ခိုက် အနိုင်ယူတတ် ပါတယ်။ အယောက်ဆီတိုင်းကို ဘုရားသခင် ကောင်းကြီးပေးပါစေ။ **၂၇: ၅၃**

Heart attack နဲ့ ဂျန်နီမ အမြင် Mary (ဖု)

လွန်ခဲ့သော ၁၀နှစ်လောက်က ဆွေမျိုးများထဲမှာ နှလုံးရောဂါသည်တွေ များ လွန်းလို့ နှလုံးရောဂါအကြောင်းကို စူးစမ်း လေ့လာခဲ့ပါတယ်။ အသေအချာ နား မလည်သေးသော တစ်ချိန်တုံးက နေရာသီလူငယ် သင်တန်း တစ်ခုမှာ ကျန်းမာရေး သင်တန်း ပေးတဲ့ ကျမတို့ ဖျာပုံမြို့မှ ဒေါက်တာကို နှလုံးရောဂါဟာ စိတ်နဲ့ ဆိုင်ပါသလားလို့ ကျမ မေးခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ နှလုံးရောဂါသည်တွေဟာ အလွန်အမင်း ဝမ်းနည်းမှု ဝမ်းသာမှုတွေကို သူတို့ ခံနိုင်ရည်မရှိတာ တော်တော် များများ ကြုံတွေ့ ရဘူးလို့ပါ။

အသက်(၄၀)ကျော်လာတာနဲ့ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း ရောဂါကြောင့် နှလုံး တိုက်ခိုက်ခံရခြင်း Heart attack ဆိုတဲ့ ကျန်းမာရေး ပြဿနာ ရင်ဆိုင်ရဖို့ အလား အလာ ပိုများလာတယ်ဆိုတာ အားလုံးလိုလို သိကြပါတယ်။ (အမှန်တကယ်တော့ နှလုံး ရောဂါဟာ စိတ်နဲ့မဆိုင်ပါဘူး) နှလုံးရောဂါကို သေချာလေ့လာကြည့်တဲ့အခါ ရောဂါပိုး ကူးစက်ခံရလို့ ဖြစ်တာမဟုတ်ပဲ လူတွေရဲ့ နေ့စဉ်စားသောက် လှုပ်ရှားမှု ဘဝ ဟန်ပန်တွေ (Diet and life style) ကြောင့်ဖြစ်ပွားရတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါ တယ်။ ကျွန်မတို့ သတိထားရမဲ့ အလေးမူပြီး ကရုဏ် ကြရမဲ့ ကျန်းမာရေး ပြဿနာ ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း ရောဂါနဲ့ နှလုံးတိုက်ခိုက်ခံရမှု အကြောင်း အကြမ်း ဖျဉ်းလောက် ရှင်းပြရင် “ လူ့နှလုံးကို သွေးထောက်ပံ့မှု ပေးနေတဲ့ နှလုံးသွေးလွှတ် ကြောတွေရှိတယ်။ အဲဒီ နှလုံးသွေးလွှတ်ကြောတွေရဲ့ အတွင်းနံရံမှာ စားသောက်

နေထိုင်မှု လေ့စရိုက်ကြောင့် အဆီချိုးတွေ ကပ်လာတယ်။ အဲဒီအခါ နှလုံး သွေးလွှတ် ကြောတွေ ကျဉ်းသွားတယ်။ နဂိုကထဲက ကျဉ်းနေတဲ့ နှလုံးသွေးလွှတ်ကြောထဲကို အဆီ ချိုးတွေ ထပ်ကပ်လို့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးက စေးပျစ်ခဲလာပြီး ပိတ်သွားရင် အဲဒီ သွေးလွှတ်ကြော သွေးထောက်ပံ့မှုပေးနေတဲ့ နှလုံးကြွက်သား ကလပ်စည်းတွေ သွေး ဝတ်ကာ ထိခိုက်ပျက်စီးစေနိုင်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါ ဖြစ်တဲ့ နှလုံး ဟာ ပျမ်းမျှ တစ်နေ့ကို အကြိမ် တစ်သိန်းလောက် ခုန်ပါတယ်။ နေ့ရော ညပါ မနား ရပါဘူး။ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးသို့ သွေးများ ရောက်သွားအောင် ညှစ်ထုတ်ပေးနေခြင်း ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါတစ်ရံမှာ အထက်က ဖော် ပြခဲ့သလို သွေးကြောပိတ်သွားရင် သူ ထောက်ပံ့ပေးနေတဲ့ နှလုံးကြွက်သားတွေ သွေး မရရှိတော့ပဲ ပျက်စီးသွားတယ်။ နှလုံး ခုန်တာလည်း ရပ်သွားနိုင်တယ်။ အဓိက အကြောင်းရင်းကတော့ စားသောက် တဲ့ အစားအစာပေါ် မူတည်ပါတယ်။ ပြည့်ဝခဲ မြောက်များစွာ ပါတဲ့ အစားအစာများ၊ အချိုဓါတ် ပါသော အစားအစာများ၊ အငန် ကဲသော အစားအစာများ များစွာ စားသုံး ခြင်းကြောင့် နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း ရောဂါ ဖြစ်စေနိုင်ပါတယ်။ ကိုယ်လက် လှုပ်ရှားမှု လည်း နည်းပါးတယ်ဆိုရင် သွေးကြောတွေထဲမှာ အဆီတွေ စုဖို့ အခွင့်အလမ်း ပိုများ လာပါတယ်။

နှလုံး တိုက်ခိုက်ခံရတဲ့အခါ သိရသလောက် အဓိက အရေးကြီးဆုံး ခံစားရမှု ကတော့ ရင်ဘတ်အောင့်ခြင်း ဝေဒနာပဲ။ တစ်ခုခုနဲ့ ဆွဲဆုပ်ထားသလို စူးအောင့်နေတဲ့ နာကျင်မှုမျိုး ဖြစ်ပြီး မူးမေ့သွားသလို ခံစားကြရတယ်။ အသက်ရှူနှုန်း တွေ မြန်လာ တယ်။ မျက်နှာပေါ်မှာ ချွေးသီးချွေးပေါက်တွေ ကျလာတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ခါတစ်ရံမှာ တော့ ဘယ်လို ဝေဒနာတွေမှ မခံစားရပဲနဲ့ Heart attack ရသွားသူ တွေလည်း ရှိပါ တယ်။ တကယ်တော့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ နှလုံးကြွက်သားများဟာ နှလုံးတိုက်ခိုက်ရမှု ခံရပြီးတဲ့ နောက်မှာတောင် ဆက်ပြီး အလုပ်လုပ်နိုင်အောင် သန်စွမ်းတဲ့ ကြွက်သား တွေ ဖြစ်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် နှလုံးကြွက်သားတွေဟာ နှလုံးခုန်နှုန်းတွေကို ထိန်းပေး တဲ့ နှလုံးကြွက်သား နံရံထဲမှာ ရှိတဲ့ နေရာမှာ ထိခိုက်ပျက်စီးသွားမယ် ဆိုရင်တော့ နှလုံး မခုန်နိုင်တော့တဲ့အတွက် အသက် သေဆုံးသွားနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီလို လူတွေမှာ အသက် မသေဆုံးရင်တောင်မှ သူ့နှလုံးဟာ စည်းချက်မှန်စွာ မခုန်နိုင်တော့ပဲ တစ်သက်လုံး နှလုံးခုန်မှု မမှန် ရောဂါ ဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်။

လူတစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် နှလုံးခုန်နှုန်းတွေ အနေအမြန် မတူညီ ကြပါဘူး။ နှလုံးရောဂါ ရှိတဲ့လူတွေတော့ သိကြပါလိမ့်မယ်။ ကျန်းမာရေးနဲ့ ညီညွတ်စွာ စားသောက် မယ်ဆိုရင် နှလုံးတိုက်ခိုက် ခံရမှုကို ကာကွယ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ စားတဲ့ အစားအစာနဲ့ ကိုယ်ကာယ လေ့ကျင့်ခန်း ပြုလုပ်မှုများဟာ သိပ်ကို အရေးပါ ပါတယ်။ နှလုံး တိုက်ခိုက် ခံရမှု (၁) အကြောင်းအရင်းကတော့ ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းလို့ သိရပါတယ်။ စီးကရက် ဆေးပေါ့လိပ်တွေ သောက်နေမယ် ဆိုရင်တော့ ကျန်းမာရေးနဲ့ ညီညွတ်စွာ စားသောက်နေတယ် ဆိုပေမယ့်လည်း ဆေးလိပ် သောက်ရင်တော့ နှလုံး တိုက်ခိုက်ခံရဖို့ အန္တရာယ်ရှိကြောင်း မှတ်ထားပါ။ ဆေးလိပ်လည်း ဖြတ်လိုက်မယ် အားကစား လှုပ်ရှားမှုတွေလည်း လုပ်မယ်ဆိုရင်လည်း လုံလောက်ပြီလို့ တိတိကျကျ မပြောနိုင်သေးပါဘူး။ တကယ်လို့ သင်ဟာ စိတ်ဖိစီးမှု ခံစားရလွယ်သူ တစ်ဦး ဖြစ်နေ ရင် နှလုံးတိုက်ခိုက် ခံရမှု အခွင့်အလမ်း ရှိနိုင်ပါတယ်။ စိတ်တို ဒေါသ ထွက်ခြင်းဟာ သင့်ရဲ့ နှလုံးခုန်နှုန်းကို လျှင်မြန်စေပြီး နှလုံးကို အားနည်းစေမှာ အမှန်ပါပဲ။ ဒါကြောင့် သင်ဒေါသ ထွက်လို့ အော်ဟစ်ဆူပူ ကြိမ်းမောင်းမယ် ကြိုတိုင်း သင်ဟာ သင့်ရဲ့နှလုံး တိုက်ခိုက်ခံ ရမှုအတွက် Rehearsal အစမ်း လေ့ကျင့်ခန်း ဝင်နေသလို ဖြစ်သွား လိမ့် မယ်လို့ စဉ်းစားကြည့်မိပါတယ်။ ငယ်ရွယ်စဉ်မှာ ဒေါသ ထွက်လွယ်၊ စိတ်ဆိုး လွယ်တဲ့ လူတွေဟာ အသက်(၅၅)နှစ် မတိုင်ခင် နှလုံးတိုက်ခိုက်ခံရမှု အခွင့်အလမ်း အခြား သူတွေထက် သုံးဆ ပိုများတယ်လို့ လေ့လာ တွေ့ရှိထားရပါတယ်။

ဆယ်ကျော်သက်တွေလည်း နှလုံးရောဂါ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ စာဖတ်သူတို့ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာလည်း လက်လှမ်းမီသလောက် တွေ့မြင်ဘူးကြမှာပါ။ ကျွန်မရဲ့ တူမ တစ်ယောက်ကတော့ အသက်(၂၅)နှစ်မှာ နှလုံးရောဂါ ရရှိသွားပါတယ်။ သူကလည်း ကျွန်မ လိုပဲ စကားပုံမှာ အိမ်အလုပ် လာလုပ်တာပေါ့။ Day Off မရတော့ တစ်နေ့ လည်း မဟုတ်၊ နှစ်နေ့လည်း မဟုတ်၊ နှစ်နှစ်ကျော်တော့ စိတ်ဖိစီးမှု ကျဉ်းကျပ် မှုတွေကြောင့် ရင်ဘတ်တွေ စူးရှစွာ အောင့်လာတယ်။ အသက် ၅၅မဝ၊ ခြေတွေ လက်တွေ မသယ်ချင် ဖြစ်ကာ အလုပ်မှာ ဆက်လက် မရပ်တည်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်ကာ အလုပ်ပြုတ်ပြီး အိမ်ကို ပြန်သွားရပါတယ်။ စာဖတ်သူများထဲက ဘဝတူ ညီမငယ်များ ရှိမယ်ဆိုရင် “ ကြိုတင် ကာကွယ်ခြင်းသည် ကုသခြင်းထက် ပို၍ကောင်းသည်” ဆိုတဲ့အတိုင်း နှလုံး သည် အသက်၏ အခြေအမြစ် ဖြစ်သောကြောင့် မိမိနှလုံးကို စောင့်ရှောက်ပါ။

ခေတ်မှီ လူနေမှု အကျင့်စရိုက်များတွဲ စကားပုဒ်ခိုင်မှာ အမြန်စွာ အချို့ အင် အဆီ ကဲသော အမြန်စွာများ၊ ဆေးလိပ် စီးကရက်သောက်ခြင်း၊ အရက် သောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ကာယလေ့ကျင့်ခန်း အနည်းငယ်မျှသာ လုပ်ခြင်းတို့သည် နှလုံး တိုက်ခိုက်ခံ ရမှုကို ဦးတည်နေတဲ့ လုပ်ရပ်များဖြစ်ကြောင်း ထင်မြင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံး ရောဂါ ဖြစ်လာရင်တော့ ဆရာဝန်ကိုသာ အားမကိုးပဲ “အသက်ကို ဥာဏ်စောင့်” ဆိုသလို ကိုယ့် ကျန်းမာရေးကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ကရုဏာရှိစေချင်ပါတယ်။ အားလူးခြောက်ကြော့ (chips) တွေ စားတဲ့ အကျင့် ဖြစ်ပါ။ ဟင်းနုနုစားတဲ့ အကျင့်ကို လုပ်ပါ။ ကျန်းမာ ကြံ့ခိုင်အောင်နော်၊ ဒါဆိုရင် နှလုံးသွေးကြော လှည့်ပတ်မှုတွေ ကောင်းပြီး ကျန်းမာ သန်စွမ်း ဖျတ်လတ်တဲ့ ဘဝကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ **။ Mary (ဖျာပုံ)**

သေချာမှုလေးရှိနိုင်စေ Samuel Soe Lwin

တမလွန်အတွက် အသင့်ရှိပြီလား။ ဟုတ်ကဲ့၊ အသင့်ရှိပြီလို့ ယုံကြည် ပါတယ်။ မသေချာပါဘူးဗျာ၊ မရှိသေးပါဘူး။ လူအများစု ဖြေဆိုကြ ရသည့် အ ကြောင်း ပြချက်များမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။ အဆွေရဲ့ ဖြေကြားချက် ကို လည်း ကိုယ်တိုင် တိုင်းတာ နိုင်ပါတယ်။ ၎င်းတို့မှာ

- ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ထိန်းပါတယ်။ (ယာ ၂:၁၀)
 - ကျွန်ုပ် ဘုရားကျောင်းကန်ကို သွားပါတယ်။ (တိတု ၃:၅)
 - ကျွန်ုပ် ဘုရားကို ယုံကြည်ပါတယ်။ (ယာ ၂:၁၉)
 - ကျွန်ုပ်သည် လူကောင်း တစ်ဦးပါ။ (ရောမ ၃:၁၂)
 - ကျွန်ုပ် အတတ်နိုင်ဆုံး ကောင်းသောအရာကို လုပ်ဆောင်ပါတယ်။ (မသဲ ၅:၄၈)
 - ကျွန်ုပ် တပါးသူအပေါ်မှာ နစ်နာအောင် မလုပ်ဆောင်ပါ။ (မ ၅:၂၁-၂၂)
- အထက်ပါ နှုတ်ကပတ်တော်မြတ်ကြောင့် ချစ်အဆွေ အံ့ဩပေလိမ့်မည်။ ၎င်း ခြောက်ချက်ကို စောင့်ထိန်းခြင်းအားဖြင့် တမလွန် လွတ်ရာရေး ရမည်ဟူ၍ ကျမ်းမြတ် တော်၌ မတွေ့ရပါ။ သို့သော်ငြားလည်း ချစ်သောအဆွေ အဘယ်သို့ ရောက်ရှိ နိုင်ကြောင်းကို အနည်းငယ်မေ့လျော့လိုပါတယ်။ (၁ ယော ၅:၁၃)။ ထို့ကြောင့် ဘုရားနှင့် လူအကြောင်းကို အတူဆင်ခြင်ကြရအောင်၊ ချစ်ဆွေ အနေ ဖြင့် “ဘုရားရှင်” အား အဘယ်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်ယုံကြည်ပါသလဲ၊ ထိုနည်းတူ “လူ နှင့် လူ့ဘဝ”ကိုလည်း အဘယ်ကဲ့သို့ထင်မြင်ယုံကြည်ထားပါသလဲ၊ သမိုင်း ခေတ် တလျှောက်လုံးမှာ သမ္မာကျမ်းစာတော်မြတ်ဟာ ဘုရားရဲ့နှုတ်တော်ထွက် အဖြစ် ၁၀၀%မှာ ၁၀၀%အပြည့် သက်သေပြ ရပ်တည်ခဲ့ရုံမက သမ္မာကျမ်းတော်မြတ် ၌ပင် အဘယ်မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရား၊ အဘယ်မည်သော သူသည် လူ ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းလင်းစွာဖော်ပြထားပါတယ်။ (၂ တိ ၃:၁၆) သို့သော် လူအချို့ ဟာ မိမိကိုယ်ကို ဘုရားအမြင်ဖြင့် မမြင်ကြည့်ဘဲ နေရုံသာမက သူတပါး နဲ့သာ နှိုင်းယှဉ်တိုင်းတာပြီး ဘုရားရှင် သတ်မှတ်ထားသည့် စံနှုန်းကို မေ့လျော့ကာ ဥပေက္ခာ ပြုထားလျက်ရှိပါတယ်။ ထို့ကြောင့်ဘုရားရှင်နဲ့ လူ၏ အခြေအနေ စံနှုန်းကို တိုင်းတာကြည့်ပါ။ ဇယားမှာပါတဲ့အတိုင်း တွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

သမ္မာကျမ်းမြတ်က ရှင်းလင်းစွာ အဖြေ ပေးထားပါသည်။ ထိုအတူ အစ အနီး၌ လူသားများအား ထိုကဲ့သို့ အနေအထားဖြင့် မဖန်ဆင်းခဲ့ကြောင်းကိုလည်း ကမ္ဘာဦး ၁:၂၇ တွင်ဖော်ပြထားသည့်နည်းတူ၊ လူသည် ဘုရားစကားတော်မြတ်အား ပုန်ကန် ဆန့်ကျင်အပြစ်ပြုရာမှ (က ၃:၈) ဘုရားနှင့် ဝေးကွာရုံမက အပြစ်၏ အခ ဖြစ်သည့် သေခြင်းတရားကို ရင်ဆိုင်ကြရပါလေတော့မည်။ ထိုအပြစ်တရား ကပင် သန့်ရှင်း မြင့်မြတ်စုံလင်တော်မူသောဘုရားနှင့် သန့်ရှင်းစုံလင်ခြင်း ရှိတော် မမူသော လူတို့အကြား အတိုင်းအတာ မရှိတဲ့စည်းတစ်ခု ကိုခြားနား ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ လေပြီတကား။

အပြစ်၏အကျိုးဆက်မှာခြားနားစေမူ

သင်တို့ဒုစရိုက်သည် သင်တို့ကိုဘုရားသခင်နှင့်ကွာစေပြီ (ဟေရု ၅:၉) မိစ္ဆာတို့၏ သခင်ဖြစ်သော မာရ်နတ်သည် လူသားတို့အား နားထင် သွေး ရောက်အောင် အတွေးအခေါ် အယူအဆ အမျိုးမျိုးကိုပေးပြီး လူနှင့်ဘုရားအကြား ခြားနားကွာဟမှုကိုပင် သေးငယ်မှုအသွင် ထင်မြင်ယုံကြည် လာစေရန်သာမက ဆေးခြောက် (မျက်ကန်း) တိုက်ကျွေးရာမှ ယနေ့လူတို့သည် ဘုရားနှင့် ဝေးမှန်း မသိ ဝေး နေကြရလေပြီ (၂ ကော ၄:၄)

လူတို့၏ယုံကြည်ချက်။။ ထို့ကြောင့် လူအသီးသီးတို့သည် အတွေးအခေါ် အယူ အဆ ထောင်ပေါင်း များစွာဖြင့်ဖွဲ့စည်းထားပြီး ဘုရားကိုအားမကိုး၊ စကားတော်ကို

နာမခံဘဲ မိမိသဘောဖြင့် ထင်ရာစိုင်းကာ ကောင်းရာဘုံနန်းသို့ရောက်ရှိ ရန်အရေး လုံ့လ ထုတ်၍ကြိုးစား လုပ်ဆောင်ကြသော်လည်း အားလုံးတို့သည် “ဘုရားရှင် စုံလင် တော်မူသည့် နည်းတူ ပြုနိုင်စွမ်းမရှိသောကြောင့် သဲထဲရေသွန် အကျိုးနည်းသာ ရှိကြရလေသည်မှာ အားလုံး၏မွေးရာပါ “နာမ်အသိ” က သက်သေ ပင်ဖြစ်သည်။

လူသားထု၏ပြဿနာ။။ လူသည် ဘုရားရှင်မြတ်အား ကိုးကွယ်ယုံကြည်၊ အထံ တော်မြတ်၌ ဝင်ခိုလို့ လိုငြားသော်လည်း အပြစ် နှင့်တွယ်ပြီးနေသမျှ ဘုရားရှင် ရှေ့တော်၌ လက်ခံ ဘွယ်ရာ မရှိပါပေ။ ဤလောကနှင့်ပင် အပြစ်ပြုမိသူတိုင်း အတွက် လွတ်ငြိမ်းခွင့် ရရန် မှန်ကန်စွာ စီရင်သော တရားသူကြီး၏ စီရင်ချက်ကို

စဉ်	ဘုရားသခင်	လူသား
၁	ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိသော သင်တို့ အဖသည် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ (မသဲ ၅:၄၈)	လူအပေါင်းတို့သည် အပြစ် ပြုကြ ပြီ။ (ရော ၃:၂၃)
၂	ဘုရားရှင်သည် ကောင်းမြတ် တော် မူ၏။ (ဆာ ၁၀၆:၁)	ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သောသူ တစ်ယောက်မျှ မရှိ (ရော ၃:၁၂)
၃	ဘုရားရှင်သည် သန့်ရှင်းတော် မူ၍ အပြစ်နှင့်၎င်း၊ ညစ်ညူးခြင်းနှင့်၎င်း ကင်းလွတ် တော်မူအံ့(ဟေရု ၆:၃၊ ဆာ ၁၄၅:၁၇၊ ဝတ် ၁၉:၂၊ ဟော ၁၁:၉)	လူသည် ညစ်ညူးခြင်းနှင့် စုံလင်၏ (၂တိ ၃:၂)
၄	ဘုရားရှင်သည် ဖြောင့်မတ်၊ မှန် ကန်တော်မူ၏။ (ယော ၁၂:၁၊ ဆာ ၁၁၆:၅)	လူတို့ပြုသော ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် လက်နီးစုတ် အဝတ်နှင့်သာ တူ၏။ (ဟေရု ၆:၄၆)
၅	ဘုရားရှင်သည် ဖြောင့်မတ်မှန်ကန် စွာ တရားစီရင် တော်မူ၏။ (ရော ၂:၆၊ ဆာ ၁၉:၉)	အပြစ်မပါဘဲ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သူ မြေကြီး၌ တစ်ဦးမျှ မရှိ။ (ဒေ ၇:၂၀)
၆	ဘုရားရှင်သည် မုသာနှင့် ကင်း လွတ် တော်မူ၏။ (ဟေပြီ ၆:၁၈၊ တော ၂၃:၁၉)	လူ၏ စိတ်နှလုံးသည် ခပ်သိမ်း သော အရာတို့ထက် ကောက်ကျစ် ၏။ (ယေရမိ ၁၇:၉)
၇	ဘုရားရှင်သည် မေတ္တာတော်ရှင် ဖြစ် တော် မူ၏။ (၁ ယော ၄:၈၊ ၁၆၊ ယော ၃:၁၃၊ ၂ ကော ၁:၃၁)	လူသည် မိမိကိုသာ ချစ်တတ်၏ (၂ တိ ၃:၂)

ကြားနာ ခံယူ၍ ပေးဆောင်သင့်သည့် အပြစ်ကြေးကို ပေးဆောင်ပြီးမှသာ ပြဿနာ ပြေလည် ရကြ စမြဲပင်၊ ထိုအတူသန့်ရှင်းမြင့်မြတ်၍တရား မျှတတော်မူသော ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားရှင် သည်လည်း မည်သည့်လူသားမျှ ခွဲခြားပြုတော်မမူဘဲ တရား စီရင်ခြင်းကို ချမှတ်ခဲ့ လေသည်မှာ “အပြစ်တရား၏ အခကား သေခြင်း ပေတည်း”ဟူ၍ပင် ဖြစ်၏။ (ရော ၆:၂၃) ဤကဲ့သို့သော အခြေအနေမှ ချစ်သော အဆွေနှင့် ကျွန်ုပ်အဘယ်ကဲ့သို့ ကောင်းရာဘုံ သို့ရောက်နိုင်ပါအံ့နည်း။ ဘုရားမြတ်၏ဆုမဟာ။။ မြင့်မြတ် စုံလင်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် အပြစ် တရားအား ပေးချေရန် သန့်ရှင်း၍ စုံလင်တော်မူပြီး ကယ်တင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင် တော်မူသော ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ပါးအား လူသားကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်စား စေလွှတ်ကာ လူသား ထု ပြဿနာကို ဖြေရှင်း ပေးခဲ့လေပြီ၊ ၎င်းမှာ ယေရှုခရစ်တော်ပင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ယေရှု ခရစ်တော် သည် လူနှင့် ဘုရား အကြား ခြားနားမှုကို ပေါင်းကူး ပေးခဲ့ လေပြီ၊ ထိုကဲ့သို့ ပြုနိုင်တော်မူခြင်းမှာ- ၁။ယေရှုခရစ်သည် ဘုရားစင်စစ်မှ လူဇာတိကို ခံယူတော်မူခဲ့ခြင်း (၁တိ ၂:၅) ၂။စုံစမ်းခြင်းနှင့် လူမှုဒုက္ခကို ကြုံဆုံရင်ဆိုင်တော်မူငြားလည်း အပြစ်နှင့် ကင်း လွတ် တော်မူ၏။ (ဟေပြီ ၄:၁၅) ၃။ယေရှု ခရစ်သည် အပြစ်နှင့် ကင်းစင်တော်မူငြားလည်း လူသားထု(ကျွန်ုပ်)ကို ထာဝရ အသက်နှင့် ကောင်းရာဘုံမှာ နေနိုင်စိမ့်သောငှာ အသွေး အသက်ကို စွန့်လှူတော်မူခဲ့သည်။ (၁ပေ ၂:၂၁-၂၄) ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်သာ။။ လူသားဖြစ်သော အဆွေနှင့်ကျွန်ုပ် ကောင်းရာ ရောက်ဘို့ လူ၏ အစွမ်းအစ အားဖြင့် မရနိုင်ပါ။ ထို့ ကြောင့်လည်းသမ္မာကျမ်းစာ၌ “ယုံ

နောင်တ ရလိုမဆုံးဘူး။ အဖေလည်း မရှိတော့ စိတ်ထဲမှာအားငယ်တယ်။ အားကိုး ရာလည်းမဲ့သွားသလိုပဲ။ ရှေ့ဆက်ပြီး အလုပ်လုပ်ဖို့ ခွန်အား မရှိတော့ဘူး။ အဖေ သေတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဝမ်းနည်းလို့တော့ တစ်လန်းပါးပါပဲ။ အဲဒါနဲ့ ကျွန်မ ပြန် စဉ်းစား ကြည့်တယ် ကျွန်မဒီလိုနဲ့နေတော့လည်း ကျွန်မ အဖေက အသက်ပြန်ရှင်လာ မှာ မဟုတ်ဘူး။ အပါးက မသေရင်လည်း သူဒီဝေဒနာကို ခံစားရဦးမယ်။ ဘုရားသခင်က သူ့ကို ဒီရောဂါ မခံစားစေချင်တော့လို့ သူ့ကိုခေါ်သွားတာပဲ။ ကျွန်မ လက်ခံ နိုင်ရမယ်ဆိုပြီး တွေးရင်းနဲ့ ကျွန်မ ကိုယ်ကျွန်မ ဖြေသိမ့်ခဲ့ရပါတယ်။ ပြီးတော့ အိမ်မှာ ရှိနေတဲ့ အမိုးနဲ့ မောင်နှမတွေကလည်း အဖေ မရှိတော့လို့ အားငယ်နေရာ မှာ။ မောင်လေး ညီမလေးတွေက ကျောင်းနေတုန်းပဲဆိုတော့ ကျွန်မ ဘုရားသခင် ဆီမှာ ဆုတောင်း ခွန်အားယူပြီး ကျွန်မအလုပ် လုပ်ရမယ်လို့ ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ အားပေး ခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်မအဖေရှိတုန်းက ကျွန်မတို့မောင်နှမတွေကို အမြဲ ဆုံးမတဲ့ ကျမ်းလေး တစ်ပိုဒ်ရှိပါတယ်။ အဲဒီကျမ်းလေးက သုတ္တံ ၃-၅-၆ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ ကျမ်းပိုဒ်က ကျွန်မရဲ့ ခွန်အား၊ ကျွန်မရဲ့ဘဝကို တိုးတက်စေနိုင်တဲ့ ကျမ်းပိုဒ်လေး ပါပဲ။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်မ ဘယ်အခက်အခဲမျိုးရှိပါစေ၊ အဲဒီကျမ်းပိုဒ်လေးကို အမြဲ ရွတ်ပါတယ်။ ဒီစကားပုဂံလာတော့ ကျွန်မ အဖေ မသေခင်က ကျွန်မဆီကို စာ တစ်စောင် ရေးခဲ့ဖူးပါတယ်။ အဲဒီစကားလည်း ကျွန်မအဖေရဲ့ နောက်ဆုံးစာ အနေနဲ့ တယုတယ သိမ်းထားပါတယ်။ စာထဲမှာ ကျွန်မအဖေ ဘာရေးထားသလဲဆိုတော့ အပါးတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မျက်နှာ ချင်းဆိုင်မတွေ့ပေမယ့် စိတ်ချင်း ဆုတောင်းခြင်း အားဖြင့် အမြဲတမ်း တွေ့လို့ရပါတယ်။ အဲဒီလိုပါပဲ အခုလည်း ကျွန်မ အဖေနဲ့ လောကကြီးမှာ မတွေ့ပေမယ့် ကျွန်မရဲ့စိတ်ထဲမှာ အမြဲတမ်း အဖေ ရှိနေသေးတယ်လို့ မှတ်ယူပြီး။ ကျွန်မ အဖေ သေတယ်လို့ မယူဆခဲ့ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ လည်းဆိုတော့ ကောင်းကင် နိုင်ငံမှာ ကျွန်မတို့ကို အမြဲတမ်း ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက် နေတယ်လို့ ကျွန်မ ယုံကြည် တယ်။ ကျွန်မလုပ် အဖေမရှိတဲ့ မောင်နှမတွေကို ပြောချင် ပါတယ်။ ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော်ကို လက်ခံကြပါစို့။ ကောင်းကင် နိုင်ငံမှာရှိတဲ့ အပါးကို ဂုဏ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ - **ပါး အဖေရဲ့ ငိုယူဆိဝါး**

ယုံကြည်ခြင်းလှပ

ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်သူများသည် ယုံကြည်သူဟု အမည်တပ်ထားကြသော် လည်း တခါတရံ လောကဓံကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်မှုသည် ခပ်နဲ့နဲ့ ဖြစ်သွား တတ်ကြ၏။ ယုံကြည်မှုနှင့် ပတ်သတ်၍ စင်ကာပူမှ ဆရာ တယောက်ရဲ့ အသက် တာကို ဝေငှခွန်အား ပေးချင်ပါတယ်။ ထိုဆရာသည် စင်ကာပူနိုင်ငံရှိ အသင်းတော် တစ်ပါး၌ ပါဝင်ဆပ်ကပ်နေသော ဆရာတဦး ပေတည်း။ လူငယ်များအား နားလည်ပေး၍ လိုက်လျောညီထွေစွာ နေသော ဆရာဖြစ်သည့်အလျောက် လူငယ် များသည် ဆရာ့အား ချစ်ကြ အားကိုးကြပါသည်။ ငွေကြေး အကျပ်အတည်းရှိသော လူငယ်များအားလည်း ကူညီတတ်ပေရာ တခါတရံ ဆရာ့ လက်ထဲ၌ သုံးစရာ မကျန်တတ်အောင်ကို ကူညီပေး၏။ တစ်ခါတော့ ဆရာသည် လူငယ် တယောက်အား ပိုက်ဆံ ချေးလိုက်ရာ ဆရာ့လက်ထဲ၌ ငွေကျပ်နှင့် အကြွေစေ့များသာ ကျန်ခဲ့ တော့သည်။ ဆရာလည်း ငွေကျပ်နှင့် နောက်နှေ ထမင်းစားမည်ဟု ရည်ရွယ် ထားကာ အိမ်ပြန်လာခဲ့၏။ ဖြစ်ချင်တော့ အိမ် အပြန်လမ်းတွင် ပိုက်ဆံတောင်းသူနှင့် တွေ့ ပြန်ရာ လက်ထဲ၌ရှိသော၊ မနက်ဖြန် ထမင်းစားမည်ဟု ရည်ရွယ်ထားသော ငွေကျပ်အား ထုတ်ပေး လိုက်လေသည်။ ဆရာလည်း စိတ်ပူခြင်း အလျင်းကင်းကာ နောက်နေ့ အလုပ်သွားလေသည်။ မနက်ခင်းသည် ဆရာ့ အတွက် တိတ်ဆိတ်နေခဲ့၏။ အလုပ် လုပ်နေရင်း မနက်ဝာနာရီ အချိန်တွင် ဆရာ့ဆီ ဖုန်းဝင်လာသည်။ “ဆရာ ဘယ်မှာ အလုပ်လုပ်သလဲ။ ကျွန်မ ဒီနေ့ ငါးပေါင်းထားလို့ လာပေး ချင်လို့ပါ” ဟု တဖက်မှပြောလေသည်။ ဆရာ စင်ကာပူ၌ နေထိုင်ကာ အလုပ် လုပ်တာ ၁၅နှစ် ရှိခဲ့သော်လည်း မည်သူ တဦးတယောက်မှ ဆရာ့အား လုပ်ခန်းခွင်ထဲ အထိ ငါးပေါင်း လာပေးမည် ဟုမပြောဘူးပေ။ ဆရာလည်း ငါးပေါင်းနှင့် လက်ထဲ၌ ရှိသော အကြွေ များနှင့် ထမင်းဝယ်ကာ စားမည်ဟု ရည်ရွယ်ထားလေ၏။ ငါးပေါင်းရှင် သည့် တကယ်တမ်း ရောက်လာသောအခါ ငါးပေါင်းသာမက၊ ထမင်းမက၊ တခြား ဟင်းများ နှင့် အတူ ဆရာ့အား နေ့လည်စာပါမက ညနေစာပါ ပေးခဲ့လေသည်။ ဆရာ့၏ ယုံကြည်မှုမှ အဖြစ်အပျက်တခု ဖြစ်လေသည်။

နောက်တခု ရှိသေးသည်။ တစ်ခါတော့ စင်ကာပူ ရောက် ဆရာ တယောက်သည် လက်ထဲ၌ ပိုက်ဆံတပြား တချပ်မှ မရှိတော့သော အခြေအနေသို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။ ဆရာလည်း လူသားတစ်ယောက် မဟုတ်လား။ ဗိုက်ဆာ ချိန်တန်တော့ သူလည်း ဗိုက်ဆာတာပေါ့။ အဲဒီလိုနဲ့ ဆရာလည်း လမ်းလျှောက်

သွားခဲ့ရာ Chicken rice ဆိုင်ရှေ့လည်းရောက်ရာ ပိုက်ဆံတပြားမှ မရှိသော် လည်း ဆိုင်ရှင်မှ Yes ဟု ပြောသောအခါ One Chicken rice ဟု ဗိုက်ဆာဆာနှင့် ယုံကြည်စွာပဲ ပြောလေသည်။ ထိုအချိန်မှာပဲ နောက်မှ အသံ တစ်သံက ဆရာ ကျန်တော် ပေးလိုက်မည် ဟုသတင်း။ ဟေပြီသား၊ ယုံကြည်ခြင်းသည် မြေခိုင်လင့် သော အရာတို့ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းဖြစ်၏။ မမြင်သေးသော အရာတို့ကို သိမှတ် စွဲလမ်းခြင်း အကြောင်း ဖြစ်၏။ **။ ဒီအုန်သတို့သမီး**

ထိုတစ်ည ပန်းခိုနီ (ကဏ္ဍခို)

မျက်ဝန်းများဆီမှ မျက်ရည်များ စီးလျှံကျ မလာစေရန် ဟန်ဆောင်ထား ရခြင်းက ပင်ပန်းလွန်းလှပါသည်။ မင်္ဂလာချိန်တွင် ဘာကြောင့်နှင့်မှ မငို ပါရန် အတန်တန် သတိ ချပ်ထားခဲ့ရပေမယ့် ခုတော့ အကြောင်းပြချက် တစ်စုံတစ်ရာ မရှိ ပါဘဲ ငိုချင်လာပြီ .. ငိုလို့မဖြစ်.. လုံးဝမဖြစ်..

ကျွန်မလက်သန်းကြွယ်ဆီသို့ လှပပိုင်းစက် တောက်ပြောင်နေသော လက်ထပ် လက်စွပ်လေး ရောက်ရှိလိုက်ချိန်တွင် ကျွန်မသည် တစ်စုံတရာကို ပိုင်ဆိုင်လိုက်ခြင်း လား။(သို့) တစ်စုံ တရာကို စွန့်လွှတ်ဆုံးရှုံး လိုက်ခြင်းလားဆိုတာ မသေချာ နိုင်ပါ။ အသေချာဆုံး တွေကတော့ ညီမလေးရေ.. လို့နွေးထွေးစွာ ခေါ်နေ သော ကိုကိုကြီးရဲ့ အသံများ၊ စိမ်းကားမှ မရှိသော်လည်း တိုတောင်း ပြတ်ရှုစွာ ပြောတတ်လွန်းသော တစ်စုံ တစ်ယောက်ရဲ့ အသံများကိုတော့ဖြင့် အပြီးပိုင် စွန့်လွှတ်လိုက်ရဖို့ ကတော့ သေချာလို့ နေလေပြီ.. ဧည့်ပရိတ်သတ် တွေကို ဘယ်လို ဘယ်ပုံနဲ့ဆက်ဖြစ်ခဲ့သလဲမသိပါ.. စိတ်ထဲတွင် အိမ်ကိုသာ အမြန် ပြန်ချင် လွန်းလှပါသည်။ အခမ်းအနားပြီးဆုံးသွားချိန် မင်္ဂလာ ကားပေါ် တက်တော့ ချစ်ခင်ပွန်းကိုက နေကောင်းရဲ့လားမဲ့၊ ကောင်းပါတယ်။ သဘောအရ ပြန်ဖြေ လိုက်ရသော်လည်း စိတ်ထဲကတော့ဖြင့် ကြည်လင်ခြင်းမရှိနိုင်ပါ။ အဝတ် များလဲပြီး အိပ်ခန်းထဲဝင်လာချိန် အမျိုးသားမှ မုံးရေ နှင့်သူငယ်ချင်းတွေ ခြံရှေ့ ရောက် လာပြီလို့ အော်ပြောသံကြောင့် ဝမ်းသာသွားပြီး သူငယ်ချင်းများထံ ပြေးဆင်း လာပြီး စကားများဖောင်ဖွဲ့မကုန်။ ထိုစကားအတွင်းတွင် ကျွန်မသည် လူလွတ် တစ်ဦး မဟုတ်နိုင်တော့တာကိုတော့ ဖြင့် မေ့လို့ပေ။ သူတို့ပြန်သွားတော့ ယောင် ချာချာ စာဖတ် ရမလား။ စာရေးရမလား၊ ကျိမ်းစပ်စပ်မျက်ဝန်း များကို အနား ပေးအိပ်ပစ် လိုက်ရမလား..။

မရောဂါနိုင်စွာ အိပ်ခန်းဆီခြေအလှမ်း၊ အိပ်ယာထက်တွင် ကိုက ဦးစွာ ရောက်နှင့် နေပြီ။ ကျမ စိတ်ပျက်စွာ ပြန်လှည့်ထွက်ချိန်မှာ မုံး၊ လာလေ ညတုန်း ကလည်း ကောင်းကောင်းမအိပ်ဘူးထင်တယ်။ တရေးတမော အနားယူပါလား။ ကို.ရဲ့ အသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ကို.ရဲ့ အနား ကို သွားချင်စိတ် မရှိပါ။ ရတယ်။ ညက ရေးလက်စ စာတွေ အပြီးသတ်ချင်လို့၊ ကို နားနေ လိုက်လေဟု ပြန်ပြောပြီး ဝန်တာဆီ ထွက်လာပြီး စာရေးမယ် လုပ်တုန်း ဘယ်လိုမှန်းမသိ မြန်ဆန်လွန်းသူ ကိုက ကျွန်မ လက်ထဲက မင်တံကို ဖျတ်ကနဲ လှယူလိုက်ပြီး သိပ် ကျေနပ်ပုံမရတဲ့ မျက်နှာထားမျိုးနဲ့။ အဲဒီစကား လေယာဉ်ထဲမှာလဲ ရေး ဟိုစကားပူ မှာလည်းရေး၊ ညတုန်းကလည်းရေး။ ရေးလို့ဘဲ မပြီးနိုင်သေးဘူးလား မုံးရာ လို့ ပြောရင်းက စာအုပ်ကို ဆွဲယူပြီး ပိတ်လိုက်ပါ တော့တယ်။ ကို ကျေးဇူးပြုပြီး စာအုပ်ပြန်ပေးပါ။ ဒီမှာ မုံး စာရေးချင်စိတ်ရှိတုန်း ရေးချင်လို့၊ လက်ကမ်းပြီးဆိုသော လက်ကို ကိုက မမူ၊ မုံး စာအုပ် ပြန်ပေး။ ကျွန်မ အသံ အနည်းငယ် မာစပြုလာပါပြီး။ မျက်နှာပြင်ဆီမှ တင်းမာမှုများ လျော့ချပြီး ကိုက။ ကိုတို့ ဒီလိုချိန်မှာ ပျော်ရွှင်ချင်စွာနေရတုန်းလေ ကိုကို အချိန်ပေးပါ မုံးရာနေ။ ဟို ပြန်ရောက် မှ မုံးရေးချင်သမျှ ရေး။ ‘ကိုယ့်မျက်ဝန်းများဆီ စူးစိုက်စွာ ကြည့်ရင်း ကျွန်မ ပြောလိုက် ပါတယ်။ ‘မုံးက စာရေးနေရရင် ပျော်တယ်ကို။ စာရေးနေတဲ့ မုံး အနားမှာ ကို ကလည်း ကြိုးစားပြီး ပျော်အောင်နေနိုင်ဖို့ကတော့ လိုမယ်ထင်တယ်။ ကျွန်မ စကား အဆုံး ရုတ်ချည်း ပြောင်းလဲသွာ သော ကို.ရဲ့မျက်နှာ၊ ကျန်ခဲ့တဲ့ အချိန်တွေကို ထည့်မပြောဘူး ခုဟာက ဒီနေ့က ကိုတို့ နှစ်ဦးရဲ့ မင်္ဂလာနေ့။ ကိုယ်တို့ရဲ့ မင်္ဂလာဦးည။ အဲဒီအချိန်ထိ ကိုယ့်မိန်းမ ဖြစ်တဲ့ မုံးက စာရေးနေတုန်း။ အဲဒီ စာအုပ်နဲ့ မှင်တံတွေရဲ့ ဩဇာ လွှမ်းမိုးမှု ကို ခံနေရတုန်း။ အံ့ပါကွာ။ဟု မကျေမချမ်း ပြောဆိုနေသော ကို.ကို စိတ်ပျက်စွာ ကြည့်နေမိ ပါတယ်။ ကျွန်မမျှော်လင့်ထားသော ပျော်ရွှင်ကြည်နူးခြင်းများ ရရှိနိုင်ဖို့ နေနေသော သာ လက်ရှိ အခြေအနေက နှစ်ဦးနှစ်ဖက် လွန်ဆွဲပွဲက ရင်မောစရာပင်။ ” သားရေ သမီးရဲ့ သင်းအုပ် ဆရာတွေ အောက်မှာ ရောက်နေတယ်။ ကို မေမေရဲ့ ညင်သာသော အသံအဆုံး ကျွန်မ ကပျာကယာ ထပြီး “ဟုတ်ကဲ့အန်တီ၊ မုံး အခုလာခဲ့မယ် ကျေးဇူးဘဲ” ဟု ပြန်ထူး ကာ အိမ်အောက်ဆင်းလာခဲ့ရာ ပြီးရွှင်စွာ ဆီးကြိုနေသော တပည့်တော်စု သင်းအုပ်ဆရာ ဦးအောင်၊ ဆရာ ဦးစော၊ ဆရာဂျား တစ်ခြားသော ဆရာတစ်ဦး အားလုံးရဲ့ မေတ္တာပါ သော အပြုံးများက စောစောကတုန်း ဆီက ပူလောင် သောကများအား လွှင့်ပါး သွားစေသယောင်။ မုံးရေ မင်္ဂလာဦး ကျေးဇူးတော် ချီးမွမ်း ပွဲလာတာ နဲ့နဲ နောက်ကျ

သွားလို့ စိတ်မရှိနဲ့နေနာ။ ဦးစွာ နှုတ်ဆက်သူ ဆရာရဲ့ စကားကို ပြုံးပြရင်း ရပါတယ် ဆရာ၊ မိုးတို့ ဘက်က ဘာမှအဆင် သင့်တောင် မဖြစ်သေးဘူး။ ပြောရင်းက ဂစ်တာ ကောက်ကိုင်လိုက်သော ဆရာများဆီ အကြည့်ရောက်သွားပြီး ဆရာရော ကျေးဇူးတော် ချီးမွမ်းပေးဦးနေနာ။ လိုပြောလိုက်မိပါတယ်။ ဆရာက ဂီတာ ကြိုးညှိရင်း၊ မိုး အမျိုးသား ဆိုတာက ပို ကောင်းလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော် အသံနည်းနည်း နာနေလို့။ ဩော် ဟုတ်လား ခဏနေနာ။ ပြောပြီး ကျွန်မလည်း အိပ်ပေါ်ထပ်ကို ရောက်လာတော့၊ ကို မရှိတော့။ ကို့မေမေ ထံသို့ အနိတ်ရေ ကို တစ်ယောက် ဘယ်ပျောက် သွားလဲ။ ကို့ မေမေက အသံတိတ် မေးငေါ့ပြတဲ့ နေရာဆီ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ခြံထောင့် တစ်နေရာ တွင် အကြောင်းမဲ့ ငုတ်တုတ် ထိုင်နေသော ကို့ကို “ကိုရေ ဘုရားရှိခိုးတော့မယ်။ ဆရာက ကို သီချင်းဆိုပေး ပါတဲ့” ဒါပေမယ့် ကိုက ဖင်မကြုံ။ အခြေ အနေ အရပ်ရပ်ကို နားလည် လိုက်သော မမကြီးက ကို့ထံသို့သွားပြီး ဘာပြောလိုက်တယ် မသိ၊ ထိုင်ရာက ထလို သွားပါတော့တယ်။ စဉ်ခန်းအရောက်မှာ ဆရာတစ်ဦးက ကိုကျော့ရှူးဝါးရေ ကျွန်တော်တို့ နောက်ကျ သွားလို့ စိတ်မရှိနဲ့ဦးနေနာ။ ဆိုတဲ့ ဆရာရဲ့ တောင်းပန် နှုတ်ဆက်စကားကို လက်ကလေး ကာပြရုံသာ ပြုပြီး အားပါး တရပြုံးပြဖော်ပင် မရ။ ဝတ်ပြုခြင်း အစီအစဉ် စတော့ ဦးဆောင်သူ ဆရာမှာ။ ကံ ဝတ်ပြုခြင်းအစပြုဖို့ရန် အချိန်ကျရောက်ပြီ ဖြစ်တဲ့ အတွက် မင်္ဂလာစနီးမောင်နှံကို ဘုရားသခင်ထံ အပ်နှံ ဆုတောင်းပေးရပါတယ် လက် ကလေးများ တွဲထားစေလိုပါတယ်။ ဆရာ စကားသံ အဆုံး ကို့ရဲ့ လက်က ကျွန်မထံ ရောက် မလာခဲ့ပါ။ မိန်းကလေးဖြစ်သူ ကျွန်မ ကတော့လက်ကို သွားရောက် ဆုပ်ကိုင် ရဲမည်တဲ့လား။ ဝတ်ပြုခြင်းအပြီး ဆရာများ ပြန်သွားချိန်ထိ ကျွန်မတို့ရဲ့ ငြိမ်းချမ်းမှုက မစသေး။။ အိမ်အောက်တွင် မြဝတီမှ ထုတ်လွှင့်သော ကိုးရီးယားကား ကောင်း လွန်း သဖြင့် ကြည့်ကောင်း နေတုန်း မမကြီးထံမှ ဟဲ့မိုး နင့်လူကို သွားချောလိုက်ဦး လို့ပြောပြီး လက်ညှိုးလေး ကွေးပြသွားပါတယ်။ စိတ်ကောက်နေတယ်ဆိုတဲ့ သဘောပေါ်။ ကောက် ကောက်ပေါ့ သွားမချော နိုင်ပါဘူး ဒီမှာ ဇာတ်လမ်းမှ မပြီးသေးဘဲ။ လို့ စိတ်ထဲက ပြန်ပြောပြီး ထိုင်ရာကတော့ ထွက်မသွားခဲ့ပါ။ ညရုစံနာရီထိုးတော့ ကျွန်မလည်း လူကြီးများ နှုတ်ဆက်ပြီး အိမ်ပေါ်ပြန်တက်ခဲ့ပါတယ်။ ညနေက ရေးမယ်လို့ စိတ်ကူး ခဲ့တဲ့ စာအုပ်လေးက ဝရန်တာတွင် ဒီအတိုင်း အိပ်ခန်းထဲလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ကို ရှိနေသည်။ စာအုပ်ဖွင့်ပြီး ရေးမယ်အလုပ်၊ အနား ရောက်လာသော မမကြီးက ဟဲ့ အိပ်တော့လေ အဲဒါနောက်မှလုပ်။ လို့အော်ပြောပါတယ်။ အိပ်လို့မဖြစ်ဘူး။ ပြီးအောင်ရေးမှ ဖြစ်မှာ မမကြီးရဲ့ စိတ်မပါဘဲ ရေးခဲ့လို့ အပယ်ခံခဲ့ရတဲ့ စာတွေ အများကြီးပဲ ခုကစိတ်ပါ နေလို့ပါ” ကျွန်မ စကားအဆုံး အိပ်ခန်းထဲမှ ကို့အသံက နေပါစေ။ ပြောမနေပါနဲ့၊ မမကြီးရာ သူလက်ထပ်ထားတာ ကျွန်တော့်ကို မဟုတ်ဘူး၊ အဲ့ဒီစာအုပ်တွေကို လက်ထပ် ထားတာ။ ထိုစကားသံနှင့် အတူ ဗိုက်ခေါက်ကို လှမ်းလိမ်လိုက်သော မမကြီးရဲ့ လက်၊ မျက်နှာ အနေအထားကလည်း အခန်းထဲဝင်ရန် ပြောနေပြီ။ ဆက်ပြီး အခြေအနေ မဆိုးဝါးခင်၊ ကျွန်မ ထလာခဲ့ပါတယ်။ ကုတင်ဘေးတွင် ရပ်ရင်းက ကို ညဝတ်ပြုဖို့ ဆုတောင်းခန်းသွားကြရအောင်။ ကို က မလှုပ်။ လက်ကို အသာဆွဲတော့ ပါလာပြီပေါ့။ ဆုတောင်းခန်းထဲအရောက်၊ ကျမ်းစာ ဖွင့်ပေးပြီး ကို ထံ ကမ်းပေးတော့ ကိုက မပတ်ပါ။ ကျွန်မ ကိုယ်တိုင် ဖတ်ပြီး နှစ်ဦးစလုံးအတွက်ရော၊ အားလုံးအတွက်ရော ဆုတောင်း အပြီး မှာတော့ ကို့မျက်နှာက မကြည်လင်။ မိုး ဒီလိုဘဲ ကိုယ့်ကို ဂရုမစိုက်ဘဲ နေတော့ မှာ လား။ မိုးက ဘာလုပ်နေလို့လဲ။ ဇာတ်လိုက် မင်းသားဟန်နှင့် ကိုယ်က ဒီနေ့က စပြီး မိုးက ကိုယ့်ဇနီးလေ၊ ကိုယ့်ကို ဝတ်စားရော ကျော့ရဲ့လား၊ ကိုယ့်ရဲ့ အနားမှာကို မရှိဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး မေးလိုက်ပါတယ်။ နေစမ်းပါဦး ကိုက မိုးကို ငါ့ဇနီးဘဲဆိုပြီး တာဝန်တွေ ဝတ္တရားတွေနဲ့လာပြီး ချည်နှောင်ချုပ်ကိုင်နေတာလား။ ဟေ့မိုး ပြောရင်းက ကံ မလာနဲ့ကွာ။ ကံလာတာ မဟုတ်ဘူး။ မိုး ဘယ်သူ့ကိုမှ အမှား မလုပ်ဘူး။ အမှား လုပ်ခဲ့မိရင်လည်း ရှိခိုးပြီး တောင်းပန်မယ်။ ဒေါသဖြင့် ပြောလိုက်သော ကျွန်မရဲ့ စကားအဆုံးတွင် ကိုယ်က တင်ပြင်ခွေ ပြောင်းထိုင်လိုက်ပြီး ကံမိုး၊ ဒီတစ်နေ့ လုံး ကိုယ့်ကို တာဝန်မကျော့ဘူး။ အဲဒါအပြစ်ပဲ ရှိခိုးပြီး တောင်းပန်ရမယ်။ လို့ပြောပါ တယ်။ ကိုယ် ပြောသော စကားနှင့် ကိုယ်ခံရလိုက်သော ကျွန်မ။ သူ့မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ချိန်မှာ မာန်မာနတရားများက နေရာယူလို့ထားကြသေး။ ကိုယ့်အကြည့်က တော်တော် စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းလှပါတယ်။။

ခုလို မင်္ဂလာညချမ်းမှာ သတို့သားက သတို့သမီး ကညာကို ကြည့်တဲ့ အကြည့်တဲ့လား။ ခတ်ဆတ်ဆတ် အသံနှင့် ကိုက ဟေ့ ကိုယ်ပြောနေတယ်လေ။ ကျွန်မ ထိုင်ရာက ထပြီး ရှိသမျှ အားများကို စုစည်းကာ ထိုင်နေသော ကိုယ့်ရဲ့ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို အားကုန် တွန်းလှုံ့ခဲ့ပြီး ပြေးထွက်ခဲ့ပါတယ်။ နောက်တွင် ကို့ရဲ့ လဲကျသံ တောက်ခေါက် သံ၊ ဝရံတာတ်ခါးကို လက်သီးဖြင့် ထိုးသံများ ပြီးတော့ ဟိုး ခပ်ဝေးဝေးဆီမှ ရောက် လာသလို ခံစား ကြားယောင်လိုက်သော မနက်တုန်းဆီက ပရိတ်သတ်များ အရှေ့တွင် ကတိ ပြုခဲ့သံများ။ အထူးသဖြင့် ဒေါသ ကြီးလွန်းသော ယောက်ျားများသည် သူတို့ရဲ့ မိန်းမများကို လက်သီးဖြင့် ထိုးတတ်ကြသည်တဲ့ .. အမျိုးသမီးများကလည်း အား

မတန်လို့ မာန်လျှော့ လိုက်ရပေ မယ့်လို့ ပါစပ်မှ စောင်းမြောင်း ပြောဆိုတတ်လာ ပါသည်တဲ့ လူကြီးများ ပြောတာကြားဖူးပါသည်။ ခုတော့ ဘာတတ်နိုင်ပါဦးမည်တဲ့လဲ လင်မယား ဖြစ်နေပြီလေ။ ဆိုးသည်ဖြစ်စေ ကောင်းသည်ဖြစ်စေတဲ့ ခုတော့ ထိုး သည် ဖြစ်စေ။ စောင်းသည် ဖြစ်စေပေ့နေနာ။ တစ်သက်တာ ထာဝရ နေသွားရတော့မယ်.. ငယ်စဉ်ချိန်က အမှတ်မထင် ငေးကြည့်ခဲ့မိဘူးသော ရိုင်းစိုင်းကြမ်းရှလွန်းတဲ့ မိုးစက်များရဲ့ အောက်မှ ပွင့်ငယ်ငယ် ကလေးလို တသိမ့်သိမ့် ငိုရိုက်နေသော ကျွန်မရဲ့ မျက်ရည် များကြောင့် ထို မင်္ဂလာဦး ညကလေးသည် ရွှေစိန်စွန်းလျက် .. (ထို့ကြောင့် လင်မယားတို့သည် နှစ်ဦး မဟုတ် တစ်ဦးဖြစ်၏) “ဘုရားသခင် ဖက်စပ်၍ ထမ်းပိုး တင်သော အရာကို လူ မခွဲခွာစေနှင့် ဟုမိန့်တော်မူ၏” မသံ ၁၉:၆။ မေတ္တာအားဖြင့် **ပန်းနီနီ (ကလေး)**

ကျွန်တော်နှင့်အကြင်နာမုန်တိုင်း - ၁ (မင်းအောင်သက်လွင်)

(နိဒါန်း) ကြာခဲ့ပါပြီ။ အချိန်ကာလက တစ်နှစ်ကြီးများတောင်ပါ။ အဲဒီနေရာ အဲဒီ ဒေသကို ကျွန်တော် သွားခဲ့ဖူးတာ တစ်နှစ်ကြီးများတောင် ကြာသွားခဲ့ပါပြီ။ ငယ်ငယ် လေး ကတည်းက မြန်မာပြည်အနှံ့ ရောက်ဖူးချင်တာက ကျွန်တော့်ရဲ့ အိမ်မက် တစ်ခုပါ။ ဘယ်နေရာမှ မသွားနိုင်ခဲ့ရင်တောင် တိုင်းနယ် ပြည်နယ် ၁၄ခုက ပြည်မြို့ ကြီးတွေ နယ်မြို့ကြီးတွေဆီကို အနည်းဆုံး တစ်ခေါက်ဆီ ရောက်ဖူးချင်ခဲ့တာ ဟိုး ငယ်ငယ်လေး ကတည်းကပေါ့။ အခြေအနေ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ကျွန်တော် ဆုတောင်းခဲ့သလို နယ်စုံ မြို့စုံအောင် မသွားဖူးခဲ့ပါ။ အသက် ၂၀ ဝန်းကျင်တုန်းကတော့ ရှမ်းပြည် တောင်ပိုင်းက တောင်ပေါ်မြို့လေးတွေဆီ ဝါးခေါက်လောက် ရောက်ခဲ့ပေမဲ့ မြန်မာပြည် အောက်ပိုင်းကို ယောင်လို့ တောင်မှ မသွားဖူးခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်က တောင် စဉ် တောင်တန်း စိမ်းစိမ်းစိုစို အေးအေးချမ်းချမ်း သစ်ပင်ပန်းမာန်တွေ ဖူးပွင့်တဲ့ တောင်ပေါ် ဒေသကို နှစ်သက်တဲ့သူပါ။ ဒါကြောင့်လဲ တောင်ပေါ်ပန်းများ ပွင့်ရာ ရှမ်းပြည် တောင်ပိုင်းကို ၅နှစ် ဆက်တိုက် သွားရောက်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မမျှော်လင့် တဲ့တစ်နေ့ မထင်မှတ်တဲ့ အဖြစ်အပျက် တစ်ခုကြောင့် ကျွန်တော် မထင်မှတ်ထားတဲ့ မြစ်ဝကျွန်း ပေါ်ဒေသကို ကျွန်တော် ရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ အကြောင်း အရာ ကတော့ လူတိုင်းသိတဲ့ နာဂစ်မုန်တိုင်း ပါ။ နာဂစ်မုန်တိုင်း တိုက်ခတ်ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း တစ်လအကြာမှာ စင်ကာပူက အခမဲ့ ဆေးကုသပေးတဲ့ အဖွဲ့နဲ့ ကျွန်တော် နာဂစ် ဒေသဖြစ်တဲ့ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ကို ရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။ အသေးစိတ် တင်ဆက်မှုကို သခင်စကားအမှတ်စဉ် (၈၄) ကနေ (၉၀) မှာ ဖတ်ရှုနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ စင်ကာပူ မြန်မာအသင်းတော်က မုန်တိုင်း ဒေသကို အသင်းတော်များ ပြန်လည် ထူထောင် ဆောက်လုပ်ရေး တာဝန် အရ သွားရောက် ခဲ့ပေမဲ့ အကြောင်းအမျိုးမျိုး ကြောင့် ကျွန်တော် မလိုက်နိုင်ခဲ့ပါ။ နာဂစ်ဒေသကို မသွားဖြစ်ခဲ့တာ တစ်နှစ်တိတိ တောင် ကြာခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မထင်မှတ်ဘဲ ၂၀၀၉ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၂၈ရက်နေ့ ကနေ အောက်တိုဘာလ ၂၇ရက် နေ့အထိ သွားရောက်ခဲ့တဲ့ နာဂစ်ဒေသ ကျောင်းသား များ ကူညီ ထောက်ပံ့ရေး အစီ အစဉ်မှာ ကျွန်တော် နာဂစ် ဒေသကို တစ်ကျော့ပြန် ရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။ စင်ကာပူရောက် မြန်မာတိုင်းရင်းသား ယုံကြည်သူများ စေတနာ အလျောက် ပါဝင် လှူဒါန်းမဲ့ လစဉ်ထောက်ပံ့ငွေတွေကို နာဂစ် ကျောင်းသား များထံ သွားရောက် လှူဒါန်း။ စစ်တမ်းကောက်ရင်း ကျောင်းသား များကို ခွန်အားပေး တိုက်တွန်းမဲ့ အစီအစဉ်လေး ကျင်းပပို့အတွက် သင်းအုပ်ဆရာနဲ့ အတူ စင်ကာပူက ဖိလောကီနဲ့ မြန်မာပြည်က ငွေယောက်၊ စုစုပေါင်း ၁၀ယောက် ဖွဲ့စည်းတဲ့ ကျွန်တော်တို့ စေတနာ ဝန်ထမ်း နာဂစ်ဒေသ ဒုက္ခရောက် ကျောင်းသားများအား တွေ့ဆုံရေး အဖွဲ့ငယ်ဟာ မြန်မာပြည် ဧရာဝတီတိုင်းက မြို့ လေးမြို့ကို စက်တင်ဘာ လ ၂၈ရက် နေ့က စတင်ပြီး အောက်တိုဘာလ ၂၇ရက်နေ့ အထိ ၅ရက်ကြာ ခရီးလှည့် လည် လှူဒါန်း၊ ခွန်အားပေး မိတ်သဟာယ ဖွဲ့ခဲ့ပါတယ်။ ဘိုကလေး (ပဝိန်ကျေးရွာ၊ ကွမ်းသီး ချောင်းရွာ)၊ မအူပင်၊ ပုသိမ်၊ မြောင်းမြ (ပိုးကရင် နှစ်ခြင်း)၊ စကောကရင် ရေတွင်း ရေကန် ကျေးရွာ) မှာရှိတဲ့ စုစုပေါင်း ကျောင်းသား ဦးရေ ၃၀၀ကျော် ကို ကိုယ်တိုင် သွားရောက်တွေ့ဆုံ မိတ်သဟာယဖွဲ့ ဆုတောင်း လှူဒါန်း၊ ခွန်အားပေး၊ ပြဇာတ် ပြသခွင့် ရရှိခဲ့ပါတယ်။ ဆိုးဝါးတဲ့ နာဂစ် မုန်တိုင်း တိုက်ခတ်လို့ အပြီးမှာ သဘာဝ ဓား ဒုက္ခသည်တွေကို လူလူချင်း စာနာ ထောက်ထား တတ်သူတွေရဲ့ “အကြင်နာ မုန်တိုင်း” တိုက်ခတ်ခဲ့ပုံ အသေးစိတ် တင်ဆက်မှုကို နောက်လ က စတင်ပြီး ရေးသား တင်ဆက် ရေးသားပြပါမယ်။ ။

မည်သူမဆို စာမူများ ရေးသား ပေးပို့နိုင်ပါသည် (နိုင်ငံရေး၊ လူမျိုးရေး၊ ဝိုက်ကန် နှင့် ဗြိတိန် ပါတ်သက်သော စာမူများကို လုံးဝ လက်မခံပါ) Min Aung Thet Lwin, Bk 76A #30-02, Red hill road, Singapore 151076. E-mail: thelordword@gmail.com ((Phone (65) 81222320))
 ((သခင်စကား စာစောင်ကို www.jbcs.org.sg တွင် အခမဲ့ ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်))
မင်း အောင် သက် လွင် စီ ဇော် ထုတ် လေ သည်